

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI KIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmai István
felelős szerkesztő.

dr. Ham Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Égész /vve 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Perit betűnél nagyobb, vagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyzög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

1903.

Egy csepp hullott a tengerbe,
egy év az öröklébe! És eltűnt
visszahozhatlanul. . . . Egy év az
örökkévalóságban semmi! Ott ezer
esztendő akár egy nap, és egy nap,
mint ezer esztendő. Azon hullámzó
érzések, eszmék és gondolatok kö-
zött, melyek az új év felvirradá-
sával szívünkben, agyunkban tá-
madnak, alig van erősebb, nagyobb,
alig reánk mélyebb benyomást gya-
korló, mint az, hogy napjaink,
időnk, éveink oly hirtelen mulnak,
rohannak.

Igy alig pár órája csak, hála-
adólag búcsuztunk el az ó évtől,
ma pedig reménykedve fordulunk
az új felé. Órák sietnek, hónapok
tűnnek s mi ma egy új év kapuja
előtt állunk. Midőn a francia ki-
rályok földi pályafutásukat befejez-
ték, összejöttek az ország nagyjai
s a halott királynak megadva a
végső tiszteletet, azonnal a trón-
örökös elé járultak, hogy neki
alattvalói és jobbágyi hódolatukat
bemutassák. Szálló-igévé váltott:
„meghalt a király, éljen a király!”

Igy teszünk ma mi is, elbú-
csuzva a múlttól — reménnyel
telve üdvözljük az újat, a jelent.

A ZEMPLÉN TARCZAJA.

A leánykérdésről.

Jelige: Óh! nő! csak Istenedet
szeresd úgy, mint a te
uradat!

I.

„Hogyan lehetne a nőtlen embe-
reket reábirni, hogy hozomány nélkül
is többen nőszüljenek?”

A mamák neveljék leányaikat
ugy, hogy hozomány nélkül is kin-
cseset érjenek! Mert a jól és helyes
irányban nevelt leány kincs, nagy
kincs; és ha a férfi egy ily jól és
helyes irányban nevelt leányt nyer
feleségül: ternót csinált, a legnagyobb
ternót!

És ha a férfiak azt fogják ta-
pasztalni, hogy a mamák leányaikat
ily irányban nevelik, akkor a házasa-
gától nem fognak annyira idegen-
kedni, mert nem az élet terhének,
de az élet boldogságának fogják azt
tekinteni!

Neveljétek hát anyák leányaito-
kat úgy, hogy a férfi a leányban an-
gyalát találja meg, s maradjon is meg
egész életén át védangyalának a nő
a férfinak; s így hozomány nélkül
is több lesz a nőszülés s kevesebb lesz
az agglégény.

II.

„Hogyan kell viselkednie a leány-
nak a fiatalember irányában, hogy

Nem kívánunk tőle nemeset, dicsőt,
nagyot. Nem. Csak azt, hogy jobb
legyen a többinél és hálával adozunk
majd neki. . . . Hogy jobb, boldo-
gabb legyen ez az új esztendő,
mely a XX-ik század 3-ik sarja
csupán. Az emberek ugyanazt ki-
vánják egymásnak. Ma sorra hang-
zik minden küszöbön, kunyhóban
és palotában: *boldog új évet!*

Régi, szép szokás. Már a ró-
maiak gyakorolták, éltek vele. Hi-
szen a régi pogány rómaiak az év
első hónapját januáriusnak hívták,
és pedig Janus nevű pogány isten-
től nevezve. Janna = kaput jelent,
amelynek egyik oldala befelé néz,
arra, ami a házban történik, a má-
sik kifelé, a házon kívül levő dol-
gokat tekinti: azért képezték s
ábrázolták Janus nevű istenüket
kettős ábrázattal. Midőn a rómaiak
ezen csodás kétábrázatú istenök-
kel akarták kezdeni az új évet,
azt nem hiába tették; mert hisz
azt akarták vele jelentetni, hogy az
új év alkalmával mindenki szintén
ilyetén két ábrázatot vegyen fel s
az egyikkel tekintsen vissza az el-
mult időbe, a másikkal pedig a jö-
vőbe, hogy így okuljanak az új
esztendőben.

A mai új év első napjának te-
hát két arca van: egyik visszapi-
lant a múltba, a másik pedig a jö-
vőbe. Valamint nem helyesen cse-
lekednék, aki ma a múltól meg-
feledkezne: úgy hibázna az, aki
a jövőről meg nem emlékezne.

azt minél előbb és minél biztosabban
meghódíthassa úgy, hogy ezt lehes-
sen neki mondani: „Beszéljen a ma-
mával!”

Ez legtöbbször a férfi lelki vi-
lágától függ, hogy mily modoru, vagy
viselkedésű leány tetszik neki. Mig
egyik férfinak a komoly, a másiknak
a vig, a szellemes, a harmadiknak
csak a feltétlen szép leány tetszik;
eltelint minden mástól, csak az a fő,
hogy szép legyen a nő! De hagyjuk
ezt, s mind ettől eltekintve, a leány-
nak magaviselete legyen kedves, mű-
velt, édesen szerény, vig, szellemes,
házas és az egész viselkedését mint-
egy leányos báj, övezze a nőesség.

Szóval a férfival szemben a leány
mindig maradjon meg nőnek: bájos-
nak, szerénynek.

Hidjétek el, édes leányok, az Is-
tennek úgy sincs kedvesebb teremtese,
mint egy édes, bájos leány!

III.

„Célravezető-e, ha a fiatal leány
bizalmas pajtáskodásba igyekszik len-
ni az ismerős, de érzelmeit illetőleg
reá nézve még idegen fiatalemberrel!”

Altalánosán nem célravezető; de
sokszor megtörténik, hogy célhoz visz:
ha a pajtáskodás alatt a leány azon
nimbuszt, mely őt körül kell hogy
övezze, tul nem lépí . . .

Ezt pedig kevesen tudják meg-
tartani, azért visz ritkán célhoz.

Ha a leánylélek a fiatalemberrel
való pajtáskodásban nem keres mást,

Mert hisz' régi igazság: a mult
vizsgálata megtanít a jövőben vi-
gázni, okosabbnak lenni, jobbnak
formálódni.

És mire figyelmeztet az elmúlt
év? Mi másra, minthogy tartsunk
számadást, nem is egy napról, nem
egy hétről, hanem egy egész esz-
tendőről! . . . Es a multak tanul-
ságaiból kövezük ki jövő boldo-
gulásunk országutját. Mert az új év
nem más, mint útmutató. A vándor,
midőn hosszú utján egy jó
darabot haladott és valami jelkő,
útmutató mellett megáll, nagyot
lélekzik, letörli homlokáról a ve-
rejtéket s még egyszer visszapi-
lant a megtett útra, a kiállott fárada-
lmakra, az út nehézségeire, a ta-
pasztalt szenvedések és élvezetekre.
És ily útmutató előtt állunk mi is
ma, az örökkévalóság egy jelköve
előtt, melyre ez van reáírva: 1903.

Álljunk meg tehát és elmél-
kedjünk . . .

A nagy Horatius immár ide-
oda kétezer év előtt énekelte: „Ehen
fugaces labuntur anni.” Miként a
gondolat, olyan gyorsan futnak
az esztendők. És az óráknak, a
napoknak nagy története van; meg-
vannak harcai és áldozatai, vívmá-
nyai és veszteségei. Hiszen mily
rövid egy óra! S még sincs egy
is, mely emezt boldoggá, amazt
boldogtalanná ne tenné. A bölcs
Seneca írja: „hogy a természet nem
adta az időt oly fölösen és bőven,
hogy abból valamit elvesztesgetnünk

csak egy pajtást, akivel kellemesen
elmulat s olykor édesdeden kikacag-
hatja magát. Szóval, szórakozásnak
tekinti az egészet.

S ez alatt az ártatlan pajtásko-
dás alatt a férfi egész lelkivilágát
kiösmérheti a nőnek, és ha azt olyan-
nak találja, amilyennek lenni ő óhajtja:
akkor célhoz vezet. . . . De mihelyest
a pajtáskodásba a férjvadászás ve-
gyül, bár ezen szándék az ártatlan-
nak látszó naivkodás alá van rejtve,
vagy tettetéssel, szineskedéssel, de a
kiszámított céllal, hogy férjet fogjon,
s olykor elég ügyesen játszva s ha
a férfi nem elég tapasztalt, könnyen
lépre kerül . . .

Nos? így is célhoz vezet.

De ha a férfi figyel, bármily ki-
számított ügyességgel játsza is a szere-
pét a nő, mégis észre veszi a szándé-
kot, s ekkor bizony bajosan vezet
célhoz . . . !

IV.

„Mily módszert kövessenek a
leányos mamák leányaik nevelésénél,
hogy azok minél előbb menyasszonyi
koszorúhoz juthassanak?”

Tanítsák meg elsősorban is a
mamák leányaikat nőnek lenni, mű-
veljék lelküket, tanítsák meg sze-
retni tudni, hogyha asszonyként lesz-
nek szerető feleség, szerető anya
váltják belsőlk, mert csak egy lelkileg
igazán művelt nő képes igazán sze-
retni, s amely nőlelket az igaz sze-
retet fűz a férjhez, az a nő mindig

lehetne, s éppen azért akár soká-
akár kevés ideig élünk, egyenlő-
képen kell kihasználnunk az időt.
Kell annál is inkább, mert bár az
évek röpülnek és századok vált-
ják föl egymást, de az emberiség
sorsa a földön mindig az marad,
melyet az ő-szülőknek írt elébük
az isteni akarat; „arcodnak verej-
tékével keresd kenyeredet.” Igen,
mert bár évezredek tűnnek-jönnek,
azok minden dicsősége, küzdelme;
népek, nemzetek feltűnése és mú-
lása között csak az az egy ren-
deltetése marad változatlanul az
embernek, hogy a mindennapi élet
kített munkájával szerezz meg
kenyerét, higgyen, reméjjen egy
jobb jövőben, a munka, kitar-
tás és fáradságnak jutalmazásában,
az örök igazságnak eme gyümöl-
csében. A halhatatlan Madách ha-
talmasan megrázó műve, az „Em-
ber Tragédiájá”-ban van megírva hi-
vatásunk: „Ember küzdj és bizva-
bizzál!” s ebben meg is van pe-
csételve az emberiség sorsa. Sor-
sunk tehát a küzdelem, egyedüli
vigasztalásunk a reménység. Ez a
hatalmas virtuális erő kell, hogy
felemelje az egész emberiséget,
mert:

„Éltünk régös határain
Két Géniusz vezet:
Remény, Emlékezet.”

Valóban, csak a reménynek és
emlékezetnek szárnyain, életünk
eme két géniuszának karjain me-
gyünk, jövőnk az új esztendő elé,
megadással bizzuk magunkat az ő

hű feleség s jó anya lesz. A lelket,
szívet műveljétek hát anyák leányai-
toknál, mert egy lelkileg is művelt
nő áldás a férfinak, anyala családjá-
nak, mintegy deris meleg szeretet
árad édes lényéből s a szeretet de-
rüs melegében oly jó lenni; és ez a
delej, mely vonz, elbűvöl és leköt!

Tanítsátok meg máso lsorban ma-
mák leányaitokat lemondni a sze-
replés vágyáról és az örült divat-haj-
száról, amely a jónak nem volt forrása
soha.

Tanítsátok meg harmadsorban
mamák leányaitokat házasnak lenni,
s hogy a főzőkanalat megudják fog-
ni . . . hogy majdan a drága, de rossz
szakácsné kotyvalékját ne legyen
kénytelen a szegény férfi enni.

Nemde urak, ha önök azt fogják
tapasztalni, hogy mind ezt föllelik a
nőben, nagyon szívesen lefognak mon-
dani az agglégénységről s annak pasz-
szióiról?

Nos, leányok, tegyetek kérdést ez
irányban a férfiakhoz.

V.

„Hogyan neveljük fiainkat, hogy
azokból agglégények ne váljanak?”

Boldog családi élet!? szeretni a
feleséget!? eh! régi, elköptatott pol-
gári erények! Elfogadni a vagyont,
ráadásul a feleséget! Ki a manó gon-
dol arra: szívet is keresni! vagy pláne,
szívet is adni?!

Elég, ha az asszony megbeesüli
magát s homályt nem hoz nevékre;

hűséges vezetésükre. Mert míg egyrészt szebb jövővel kecsegtet a remény, másrészt talán némi örömmel merengünk el a letűnt napok boldog emlékeire. Gyakoroljuk az önbírálat ama higgadt bölcsesét, amely nélkül minden lelkesedésünk csak szappanbuborék, hirtelen szalmaláng; a legnemesebb akaratszülete nagy elhatározás a legtöbbször csak hű erőködés lesz a valóságban.

Nemcsak nem árt, de sőt szükséges, hogy midőn Szilveszter mélabús estéjén családunk meleg körébe vonultan búcsút veszünk az ó-évtől s okulásul, erkölcsi megtisztulásunk céljából szemlét tartunk végzett munkásságunk, tévedéseink, mulasztásaink fölött egyaránt, — mondom nem árt, ha az új év még bezárt küszöbe előtt az emlékezés szárnyain egy kissé a hétköznapiasság fölé emelkedve, visszatekintünk az elmúlt esztendő s az elért eredményekből új erőt, kitartást és lelkesedést meríthetünk, másrészt a csalódások és tévedésekből lesűrhetjük jövővend tetteink helyes fácitját; igen, hogy eképp a múlt idők tapasztalásain okulva — reméljük, higyük és akarjuk a jobb jövőt, szerencsét és hogy új célok, eszközök felé törekedjünk az emlékezet világánál . . .

Hiszzen édes anyánk maga az örök idő, s mi az ő munkásai, hajósai vagyunk. Földi életünk is maga az idő. S mégis különös, hogy habár az emberek ragaszkodnak az élethez, hogy mindannyian szeretnek élni és mégis oly kevesen élnek okosan az idővel. Legtöbbször csak repülni hagyják az időt sebes szárnyain s röptét alig a gondolatba kíséri a multakba lomha emlékezésük. Sajnos tényként mondhatjuk, ahány ember, annyiféle becsét tulajdonít az időnek és aszerint él. Az egyik dolgozik, hogy jobb időket éljen, a másik siet élni, hogy ki ne fogy-

de szerelem? sziv? na, igazán, ki törődne ilyesmivel?! hisz az csak gátolná az embert passzióiban! . . .

Es futnak, szaladnak, keresik a gazdag leányt, mely őket kimentené a hinárból: az össze halmozódott adósságból! . . .

Sok még nem is vesz magának annyi fáradságot: megnyerni valamennyire a leány vonzalmát. Férfimivoltában elbizakodva egy-két látogatás után beállít, mint kérés, s ha kosarat kap? bosszankodik, de nem busul s ismét más áldozat után lát, míg csak egy kövér falat horgára nem akad . . .

Egyrésze pedig azért nem nőszül, mert amit keres, alig elég az ő úri-passzióira, már pedig úri-passzióiról még a szeretett nő kedvéért sem tud lemondani, arra pedig büszke, hogysem a feleségével tartassa el magát!

Nos? aki azt mondja erre, hogy ez mind csak a mai kor kinövése s nem a nevelésben rejlik a hiba; az sohasem gondolkodott e felett mélyebben.

Téves alapot adnak a gyermek nevelésének, téves felfogásban nevelik a gyermeket, s így az erkölcs nem lehet szilárd, s ahol az erkölcs nem áll szilárd alapon, ott a férfi-büszkeség sem tud kifejlődni az ő fenségességében, isteni mivoltában, amely a férfit mindenek fölé emeli! S ez: az a férfi-büszkeség, mely a nőt is mintegy önkénytelenül kényseríti a férfi fenségességét elismerni!

jon az időből s a harmadik azért szorgalmas, mert „az idő pénz,” a legtöbbször pedig meg sem érdemlik, mert csak lopják-unják az időt. Szerencsétlen idiótái az emberiségnek, kiknek sejtelmük sincs, hogy az idő maga az örökélet, a mindenség lelke; mert csak benne, általa él s nyer életet minden, minden anyagok anyaga, az egész valóság anyja, szülője s dajkája . . . mindenható ura.

Igazán az év utolsó estéje s a feltűnő újév reggele oly sok mindenre felel; ha maga nem, megszólal helyette szivünk mélyén a sejtetem, mely miként egy csodás világ kell, hogy vegyen körül a haldokló ó év utolsó estéjén s a születő új év első reggelén; hiszen csodálatos karban leng fölöttünk háromszázhatvanöt álom és ébredés varázsa. Sajátságos hangulat rejlik mindabban, ami az ember életében kezdetet, vagy végét, egy szóval határt jelöl. Már pedig egy év . . . egy elmulás . . . egy játszma befejezése.

Csoda-e, ha ki-ki egy hosszú év bánatával, vagy egy rövid esztendő boldogságával van elfoglalva? Oh, hisz hány hang szól hozzánk, hány szem tekint felénk? Hány emlék, remény érinti röptében az emlékező, érző emberi szívet? . . .

Nemzetünk nagy gondolkozója és szíve: *Eötvös József* báró szép szokásnak mondja, hogy az esztendő első napján üdvözlök egymást az emberek. S ez egész természetes dolog és megszokás. Mert vajjon, hol az az ember, aki semminemű igénynyel, reménynyel sem lenne az új esztendővel szemben? Az egyik ezt, a másik azt s mindnyájan valami jót, jobbat, szebbet várunk tőle; s ha nem is teljesül minden kívánság, rejtett óhaj, de sorsunk javulását remélve reméljük tőle. Valami csodás, misztikus érzélem, erő születik meg bennünk az új év születésekor; annak az ujnak, melytől emberi

A kifejeletlen férfi-büszkeség folyománya a pénzért való házassodás, mintegy eladják testöket, lelkeket. Hol van ott hát a férfi-büszkeség, ahol áruba boesájtják önmagukat? Mert a nő csak pénze árán jutott hozzá, tehát megvásárolta . . . És minő szerepet visz az ily férj a feleség házában? Nem kell ezt bővebben fejtegetni, tudják azt a férfiak magok is. Igen tudják! Tudják, hogy akkor az asszony az ura a háznál, s az tőlük engedelmességet követel; és a férj engedelmességek és aláztos lesz az ő gazdag feleségével szemben, de a világ előtt szerepelhet, hisz van pénze! És ez a fő! Szóval: ők urak!?

Es ezt az erkölcsi eltörpülést csakis a nevelési rendszer változtatásával lehet javítani, mert mihelyt a nevelésben más alapot adunk, a felfogás is ahhoz irányul, es ha az élet-felfogás helyes irányban halad, annak áldásos voltát lehetetlen meg nem éreznünk ugy más, mint ezen a téren is!

Tökéletesítsük a gyermeket, hogy majdan egy egész embert nyerjünk benne! Mert tökéletesnek senki sem születik.

Neveljék hát a gyermekben az önértéket, fejlesszék a férfi büszkeségét s a saját értékét tanítsák megismerni, hogy idővel egy karakteres, önértékes ember váljék belőle. Az önérték és a férfibüszkeség megfogják attól óvni, hogy partivadász váljék belőle; ki sokkal büszkébb arra hogysem megvásároltatni engedje magát,

természetünkénél fogva mindig jobbat remélünk.

Oh, hisz hajósok vagyunk az élet viharos tengerén s mindnyájan ismeretlen part, ismeretlen kikötő felé vitorlázunk; munkások, bányászok vagyunk ez áldott anyaföld ölen, széles mezején, akik nagy fáradsággal, verejtékkel keressük, kutatjuk a boldogság csillogó aranyát. És amikor e tenger munka, fáradozás mellett is oly tömördek a hajótörött; mikor anynyi ezereken meg ezereken gyötrődünk, izzadunk, küzdünk hiába, mert munkánkat nem koronázza a siker: szinte jól esik, ha közös sorsaink ajkáról, szivéből — közelről és távolból — egy-egy jó kívánság szava hangzik felénk, biztatón, bátorítóul legalább egyszer az esztendőben. És éppen új évkor. Mert nem véletlen az, hanem mély bölcsesség ténye, szokása, hogy az új év, — az időszámítás — a szeretet, a béke, a vallás nagy ünnepe után veszi kezdetét s a szeretet, hit és remény jegyében, hetében születik meg az új esztendő! . . .

„*Et nunc elevamini portae aeternales!*” Lépj elő új esztendő, reményünk, bizodalunk tündére, titokteljes anyaga! Ne adj nekünk virágokat, cifra igéreteket; ne csalogass, ne ingerelj minket mulkony örömök rózsáival, mit használna nekünk a rózsza koszoru, mikor szivünket a fájdalom tövisei szurdalják! Mit érne mézes-mázos igéreted, egy falat méz, egy darabka cukor és csemege, midőn éhezünk és fázunk, elaléltak s dermedtek tagjaink? Ha igazán boldogítani akarsz, adj nekünk csak egyszerű megelégedést, adj nekünk csak kenyérmorzsákat, — a mindennapi kenyeret és elegendő ruházatot mindnyájunknak.

E reményben élve mondjuk az újévnek: Isten hozott! új hajnalnak sötétséggel küzdő világossága, — új nap, mely keresztül törzs a

de önmagáért szereti a nőt, s a szeretett nőért letud mondani a pénzről, amely oly sok előnyt biztosít a világban; arról a pénzről, mely önmagunkat saját magunk előtt lealáz! habár ugyan a világ előtt felemel; azon világ előtt, mely csak a pénzt tartja elsőnek, aztán jön csak az ember!

En nem tudok partivadászt, ki ne pirulna olykor önmaga előtt a megaláztatásért, mit a gazdag feleségtől — nem is egész méltatlanul — nyer! . . .

Es mily boldogan bizza sorsát a nő egy oly férfira, kiről meg van győződve, hogy őt szeretetből, tisztán önmagáért veszi feleségül! mily magasan áll az ily férfi a szeretett nő szemében: mintegy felsőbb lénynek tekint s szerető, gyönyörű lénynek tartja! Van e telve imá! Meg van róla győződve, hogy az ő ura a legkülömb ember a világon s imádja őt mint bálvány-istenét s csak egy gondolat vezérli: boldoggá tenni azt a férfit, aki őt, oly sok nő között, egyedül csak őt választotta magának!

Neveljétek hát, szülék, a fiugyermeket úgy, hogy idővel mennél tökéletesebb embert nyerjétek benne s legyen büszke arra, hogy ne a felesége után akarjon ur lenni, de legyen azzá a saját erejéből, hogy egykor boldog is tudjon lenni szíve választása után!

Ti pedig aggregények sajnálni valók vagytok: a ti életek pusztá,

borongó ködökön, — új év, mely áthatolsz a mulandóságon! Boldog új évet! . . .

Demeter János.

A vármegye közgyűlése.

— Első nap. —

— dec. 29. —

Érdekes fejezete záródott ma le Zemplénvármegye történetének. Ma nyert befejezést ősz alispánunknak, *Matolay Etelének* nyugalomba vonulása. És ezzel együtt lezáródott egy hosszú, eseményekben gazdag korszaka Zemplénvármegye életének, a melyet a történet-író méltán figyelhata a *Matolay Etelének* korának elnevezni. Mióta a vármegye közönségének bizalma először ültette őt az alispáni székre, 27 éven át mind e mai napig ő volt első tisztviselője a vármegyének nem csak azért, mert a törvény az alispánt mondja annak, hanem mert a szivekben és lelkekben is az övé volt az első hely. Ma pedig, midőn az alispáni székből önként eltávozott, magával vitte az egész vármegyének osztatlan tiszteletét, becsületét és szeretetét.

A közgyűlés lefolyásáról különben a következőkben számolhatunk be.

(Alispánválasztás.)

Jóval elmúlt már 9 óra, midőn az elnöki széknél *Dókus Gyula* főjegyző és nyomában *Nemthy József* árvaszéki elnök megjelentek, hogy a gyűlést megnyissák. A késelem oka tudniillik az volt, hogy főispánunk, akinek a közgyűlésen elnökölni kellett volna, néhány nap óta tartó betegségéből még mindig nem gyógyult fel és így az elnöki tisztt betöltésében akadályozva volt; az alispán pedig dec. 6-ika óta már nyugalmazva lévén, ő sem elnökölhetett. Az elnöki tisztt vezetésére harmadsorban hivatott főjegyző pedig a saját választásának vezetésére incompatibilis, így a közgyűlés ezen fázisára díszmagyarba kellett öltöztetni az árvaszéki elnököt is, aki 4-ik sorban következik az elnökségre. Ez a szerepkiosztás okozta a késedelmet a megnyitás körül.

Dókus Gyula főjegyző előzve az elnöki széket, beszámol a gyűlés előzményeiről, majd *Matolayhoz* for-

sívár, s mennél inkább haladtok az életbe be, annál inkább mélyebben érzitek éltetek sivárságát és a jövőt, a későbbi életet, mely olesó árban eladnátok s legdrágább árban is azt a boldog családi életet, mit egykor önkényűleg: eldobtatok magatokról!

Éltetek első és második felvonása délibáb volt, de mi tesz, ha jön a harmadik felvonás s elérkezik az alkonyat s beáll az est homály: az akkor?!

Ugy-e? mit nem adnátok érte, ha a redőt, mit az öregkor szomorúsága von homlokotokra, egy gyöngéi, szerető női kéz simtana el! Ugy-e?

De érzetek, késő bűn! minden késő!

Szomorú, de igaz!

VI.

A hozomány feltétlen kelléke a jó házasságnak; vagyis a szegény leány hogyan tehet szert legkönnyebben vőlegényre?*

Oh! Dehogyanis feltétlen kelléke a hozomány a jó házasságnak; feltétlen kelléke az: hogy a nő és férfi szeresse, nagyon szeresse egymást! Ez a főkéllék. És ha még nemcsak szeretik, de megbecsülik és meg is értik egymást! ez is a főkéllékhez tartozik! És a nő, az élet nehéz küzdelmeiben a férfit vigasztalni, támogatni tudja, s meleg szívének egész szeretetével vegye őt körül! Fekelőt lelkéből kisugárzó szeretetével vonja be az egész házanépét; otthona mint,

dulva, elbucszatja 6t 35 éves közszolgálatától. Dókus Gyulától megszoktuk már, hogy a vármegye közönségének érzelmeit ritka szabotossággal és kiválóan előkelő formában tudja tolmácsolni. Ez a beszéd azonban még a szokottnál is szabatosabb, tökéletesebb volt. A zsufolóság megtelt nagy terem, kisebb terem és folyosók majdnem minden mondat végén visszhangoztak a helyesléstől és éljenzéstől, amelylyel a közönség a bucsuzó alispán iránt érzett és a főjegyző által tolmácsolott szeretetnek, tiszteletnek és ragaszkodásnak kívánt kifejezést adni.

A közgyűlés tagjai mindvégig állva hallgatták a bucsuzató beszédet. A főjegyző szavainak elhangzása után Matolay Etele bucsuzott el a vármegye közönségétől. Az ő egyszerű, keresetlen, de mindig igaz szavaival ma is mindannyiunkat meghatott. Ellentmondás nélkül és tiszteletteljesen hallgatta a közgyűlés távozó alispánunknak azokat a szavait is, amelyekkel visszavonulásának indító okait kísértette meg előadni; de ezek a motívumok aligha találtak általános helyeslésre a jelen voltaknál. Nem szólt, nem nyilatkozott senki, ám ez esetben a hallgatás is nyilatkozat számba ment. Azt mondotta Matolay, hogy a vármegye önkormányzati jogai napról-napra fogynak, összebb zsugorodnak a kiegyezés óta. Elvették bíráskodási jogát a polgári és büntető ügyekben; megszorították választási jogait, mert a főorvost és a számvevőket már régóta a főispán nevezi ki, most pedig elveszik és állami kezelés alá helyezik a megye pénztárát is, hát ezek között az új viszonyok között ő már nem érzi magát hivatottnak a vármegye ügyeinek vezetésére. Annál a nagy tiszteletnél fogva, amelylyel Matolay Etele iránt mindenkor viseltünk, nem vitatkozunk vele ezek felett a kérdések felett, meghajlunk elhatározásának belső motívumai előtt ma is, de mi ezek miatt a reformok miatt még a vármegye szempontjából sem tudunk sajnálkozni. Sőt ellenkezőleg!

Beszédének befejeztével átadta a vármegye pecsétjét a főjegyzőnek, a közgyűlés pedig Dókus Gyula indítványára egyhangú lelkesedéssel elhatározta, hogy Matolay Etele kiváló érdemeit jegyzőkönyvbe iktatja.

Most került a sor az alispán választására.

Nemthy József elfoglalván az előnöki széket, felolvasta a kijelölő bi-

egy templom legyen, ahol csak imádkozni s szeretni lehet!

És ha ez meg van, nemesak jó a házasság, de több annál: boldog, nagyon boldog, nagyon szerencsés.

És ha ily otthon nyújt a nő a férjnek, ott boldogságnak kell lenni, ahol pedig boldogság van, ott megvan minden ami az élet varázsával bír! A boldog családi élet kárpótolja a férfit minden másért; a nőnek pedig meg van abban egész menyországa, s nem kíván többet!

Oh! nő! csak istenedet szeresd úgy, mint a te uradat!

„Hogyan tehet szert legkönnyebben a szegény leány vőlegényre!”

Ha megtud maradni szegénynek, de lélekben s tetteiben annál gazdagabb; szellemileg úgy, mint lelkileg művelt, de házas, szerény; s kellemsen találja magát szerény otthonában. Nagy messze szárnyaló vágyai nincsenek; igényei szerények; öltözködése szolid mindig az anyagi helyzethez mérten. Homlokán az elégedett leányléllel derűs fénye van; ami annak bizonyossága: nem vágyik a világbani szereplésre, hisz oly elégedett kicsiny, szerény otthonában! És ily szerény, házas, derült lelkű leánykából, lehetetlen hogy helyes asszony ne váljék.

És az is lehetetlen, hogy egy ily édes leányka meg ne ragadja a férjszívet; le ne kösse a férfi-lelket, és lehetetlen, hogy a gondolkodni tudó férfi-elme, ne ösmerné fel a kincset,

zottság főispánilag kinevezett tagjainak névsorát, akikhez a közgyűlés is 3 tagot választván, a kijelölő bizottság bevonult a főispán szobájába és ott ejtette meg a candidatiót (mert megjegyzendő, hogy ennek a bizottságnak mindenkor csak a főispán lehet törvény szerint elnöke.) A kijelölő bizottságnak persze nem volt valami nehéz a feladata s pár perc múlva visszatérve, megtudtuk a nagy titkot, hogy az alispáni állásra csak egy pályázat érkezett, a Dókus Gyuláé s hogy a bizottság jelölte is őt. Viharos éljenzés zúgott keresztül a termeken és folyosók, amelynek elhangzása után Nemthy József Dókus Gyulát a vármegye törvényesen megválasztott alispánjának jelentette ki. E kijelentésre újból felzúgó éljenzés támadt, amely az eskü letétele után is megisméltódott. Most már ismét Dókusra szállott az elnöklés, amit Nemthy József szép és logícusan átmondott beszédében adott át neki.

Az új alispán — ősi szokáshoz híven — székfoglaló beszédet tartott. Tekintettel a közgyűlésre váró sok teendőre, szűkre szabta a beszédnek kereteit, de ebbe a szűk keretbe mesteri kézzel illesztette be programját. A beszédet a közgyűlés pontról-pontra helyeslő éljenzésekkel kísérte, mikor pedig annak befejeztével kezébe vette a vármegye pecsétjét és fogadást tett a közgyűlés színe előtt, hogy azt „másra, mint a közigazgatás becsületes actájára reá ütni nem fogja”, az általános tetszés és helyeslés alig akart lecsillapodni. A közgyűlés érzelmeinek Wiczmány Odón adott kifejezést, aki az alispáni programot őszintén üdvözölte és megnyugvással fogadta az annak folyamán elhangzott kijelentéseket.

Főjegyző választás.

Élénk figyelemmel hallgatta a közgyűlés az alispán szavait, midőn bejelentette, hogy a főjegyzői állásra — csak egy pályázati kérvény adatott be, a Thuránszky Lászlóé. Persze, hogy a candidáló-bizottság őt jelölte ki és a közgyűlés lelkes, hosszan tartó éljenzéssel őt választotta meg. Az új főjegyző, miután letette az esküt, szintén beszédet mondott. Lelkes és szép beszédet, amelynek azonban az egyik mondata valahogy még is belebotlott valamibe — a tapintatosságba. Az én kedves főjegyző barátomat ugyanis az ő becsületes és őszinte magyar érzése elragadta egy kicsit és miután a választást megelő-

mit ez édes leányléllel rejt?

De igen, felösmérik! De hol az ily szegény leány ma?! Hol a szegény leány, akit az anyja így nevelt az életnek, nem a nagy világnak — abban szerepelni?!

Itt a hiba, itt!

Tehát nemesak a férfiakban rejlik a hiba egészen, hogy a házassági statisztika mindig és mindig kevesebb házasság kötést mutat ki!

Mert bár hogyan legyen kedve a férfinak nőszülni, midőn a saját igényeinek sem tud eleget tenni, hát ha még egy nagy igényű leányt vesz feleségül; mert ma minden leány az! — tisztelet a kivételeknek, — de ami vajmi kevés lehet. Hisz a mostani leányokat arra nevelik a mamák, hogy csillogni tudjanak; már pedig aki csillogni szeret, az csillogni is akar, s ott az igények nagyok; ahol az igények nagyok, oda nagyon kell! és ha nincs?! elégedetlenkednek! Már pedig Uram! Teremtőm! mentsd meg a szegény férfiakat az elégedetlenkedő asszonytól!

Tudják ezt, érzik is a férfiak magok is, és az Istennek segédkeznek a saját megmentésükben, a midőn menekülnék a Hymen rózsálcái alól!

Igaz? uraim!

Oh! leányok! legyen hát kevesebb az igényetek s akkor nem maradtok meg aggszűzeknek!

Diószeghy Matild.

zöleg azt tapasztalta, hogy a katolikus és görög-katolikus lelkész urak csak olyan szívesen veszik az ő vállalkozását, mint a saját hitsorsosai, hát ezeknek a lelkész uraknak a székfoglaló beszédjében nyilvános köszönetet mondott — és a többi vallásfelekezetek „éljenzéi“-t (mert hisz „szavazat“-ra nem került a sor) hallgatással melőzte.

Ezt a kijelentést azután sokféleképpen magyarázták.

Pedig ez az egész megnyilatkozás igen ártatlan dolog. Thuránszky László református ember (még pedig szemelláthatólag „vastagnyaku“) és a mai, felekezetiesség tekintetében igen érzékeny világban jól esett neki az a tapasztalat, hogy vallása nem akadályozza őt előmenetelében még azoknál a lelkészeknél sem, akik más vallás papjai. Előismerését fejezte ki tehát e felett. Nem volt rá szükség, de nem olyan nagy baj, hogy megtörtént ez a nyilatkozat.

(Egyéb választások.)

Egyhangulag választotta meg ezután a közgyűlés: I. aljegyzőnek Dókus Lászlót, II. aljegyzőnek Bernáth Aladárt, IV. aljegyzőnek Görgey Gézát.

Csak az V. aljegyzői állás betöltésénél került összeütközésre a dolog. Ezért az állásért ketten versenyeztek, Bajusz Zoltán dr. és Besenyei Zeno dr. A közgyűlés igen nagytöbbséggel Bajusz Zoltán dr-t. választotta meg.

Jelenek Gyula nyugalmazott szolgabíró helyére hárman pályáztak. Besenyei Zeno, Szentgyörgyi Zoltán doktorok és Hericz Márton. Itt már névszerinti szavazást rendelt el az elnök, mert azt két oldalról is kérték. Hericz Márton nagy többségre már a szavazás elején annyira nyilvánvaló lett, hogy a jelöltségtől előbb Besenyei, utóbb Szentgyörgyi is visszaléptek és így Hericz Márton lett egyhangulag szolgabíró.

Az ujonnan megválasztott aljegyzők, valamint Hericz szolgabíró és gróf Hoyos Viktor dr, akit a főispán tiszteletbeli aljegyzővé nevezett ki egyszerre tették le az esküt. Még egy tiszteletbeli kinevezést történt: Gortvay Aladár szolgabíró a főispán tiszteletbeli főszolgabíróvá nevezte ki.

Ezután a kilépett közigazgatási bizottsági tagok: Fejes István, Mailáth József gróf, Molnár Béla dr., Nagy Barna és Sennyey Miklós báró újra beválasztattak a közig. bizottságba.

(A többi ügyek.)

Elfogadta a közgyűlés az árva-pénzek, valamint a vármegyei közpénzek elhelyezésére vonatkozó állandó választmányi javaslatokat. Az árva-pénzek ezután is a sátorlajuhelyi és a pataki pénztárakban, a vármegyei közpénzek pedig kizárólag a helybeli pénztárakban fognak elhelyeztetni.

Budapest, Arad, Debreczen, Szatmár-Németi városok átiratát, amelyben a póttartalékosok behívásáról és az ujjonc-létszám felemeléséről szóló törvényjavaslatok ellen tiltakozik, a közgyűlés magáévá tette és elhatározta, hogy e javaslatok ellen a maga részéről is felír a képviselőházhoz.

Buza Barnának ugyanezen tárgyban beadott indítványa ezáltal tárgyalanná vált, II. Rákóczy Ferenc szabadság harcának két százados emlékét azonban megünnepli a vármegye.

A közgyűlés 2-ik napjáról jövő számunkban referálunk.

Sz. I.

Könyörüljétek szegény embertársaitokon.

Irta: Wetterschnelder Miksa.

Mád, 1902. Dec. 28.

Régen, igen régen nem volt ily iszonyu kemény, zord telünk, mint most volt. Napokkal ezelőtt ország-szerte 20 fokos szibériai hideg tette már-már tűrhetetlenné, elviselhetetlenné a tél szigorúságát.

A hideg csonttá fagyasztotta még a lehelletet is — megdermesz-

tett mindent. Csupán az irgalmasság, az emberszeretet — a könyörületesség érzetét nem vehetett hatalmat, mely ilyenkor a nagy nyomor látára a szokottnál jobban „felenged“ megszólal a nemesen érző emberek szívében.

Hogyne, hiszen elszorul, megesik az ember szíve azon óriási inség, azon rémséges nagy nyomor láttára, mely ilyenkor mindenféle uton-utfélen élénkbe táru.

Lépten nyomon éhségtől és hidegségtől elesigázott, majdnem összeroskadó, didergő alakok — sápadt, beesett arccal, egy elnyomott sóhaj-tással surranak el mellett.

Jól figyelj meg kedves olvasó e szármalmas alakokat, ne fordulj el tőlük, legyen ez memento részedre, hogy így legalább emlékezzél meg arról, hogy te a jobb sorsban lévő mivel tartozol a legszükségesebbeket is nélkülöző, szenvedő embertársaidnak.

De hála a Gondviselésnek a mai önző korban is akadnak nemesen érző szívek, kik sorsüldözött embertársaik nyomorának enyhítésén buzgólkodnak, vetélkednek.

Mily jól eső érzés tölti el keblünket annak hallatára, hogy mindenfelé jóságos, irgalmas emberek, jótékony egyesületek mint fáradoznak e legnemesebb cél szent szolgálatában.

Dicséret, hála és elismerés mindazoknak emberszerető cselekedetükért!!

De mi mindez az ijesztően nagymérvű nyomorhoz képest, — bizony elenyészően kevés — egy csepp a tengerben.

Hiszen igaz az is, hogy manapság majdnem mindenkinek küzdeni kell a megélhetés nap-nap mellett súlyosbódó nehézségeivel, de mindenki saját nélkülözése árán is tőle telhetőleg segíteni tartozik nyomorgó embertársain.

Kiváltképpen azoknak, kiknek az uristen gondnélküli életmódot adott, azok sohase feledjék el, hogy fölöslegükből, jólétükből, dusan terített asztalukról juttassanak néhány morzsát azon számalomraméltó szerencsétleneknek, kiket a sors mintha csak szenvedésre, kimondhatatlan nélkülözésekre teremtett volna.

Ti boldogok, kik nem tudjátok, hogy mit tesz az nélkülözni, szenvedni, kiket a sors minden javával elhalmozott, elárasztott, kik a beköszöntő zord telet csupán újabb mulatságok és élvezetek időszakának tekintitek, kik jó meleg ruhában dacolva fűtyöt hánytok a tél dermesztő hidegének, nescak hű fenyűzési vágatok kielégítésére és élvezetek, muló örömök hajszolására törekedjétek, de emlékezzetek meg jéghideg szobában, fagyatékos ruházatban, didergő, éhező és számandó embertársaitokról is.

A jutalom — higyjétek el — nem fog elmaradni.

Hát kell-e, avagy létezhet-e nagyobb jutalom azon magasztos érzésnél, azon lélekemelő tudatnál, hogy szenvedő, inségben levő társaink egy-egy keserves, kínos könnyű ember-szerető módon felszáríthatjuk.

*

Nincs oly fekete szint rajzoló ecset, mely a meglévő nyomort a maga valóságában csak megközelítőleg is megfelelő sötét színben feltüntetni képes lenne.

A társadalom — élén mértékadó tényezőivel — híven buzgólkodik, egész odaadással törekszik annak lehető enyhítésére.

Megelégedéssel fogadtattott a pénzügyminiszternek a karácsonyi ünnepek előtt megjelent azon rendelete is, hogy az adóügyi zálogolások január 3-ig felfüggesztendők.

Ámbár a szegény ember sorsán ez nézetem szerint nem sokat lendít, mert reá nézve utóvégre is majdnem egyre megy akár december 20-án, akár január 3-án viszik el butorát, ágyneműjét, — de mégis valami; — a rideg fiscalismusnak méltányossági humanus tekintetek számbavételé,

hogy legalább az ünnepek alatt ne zaklassák a szegény adófizető polgárokat.

De őszintén megvallva mi véges eszünkkel egyáltalában nem tudjuk megérteni, hogy az államot minő fiskális érdek kényszeríti arra, hogy az adóvégrehajtásokat éppen a legnagyobb tél idején eszközöltesse és akkor szedesse el a szegény ember feje alól a párnát.

Hisz a szegény embernek talán csak éppen az ágya az — már mint annak a kinek van — a hol a tél hidegétől megvett testét, lelkét elgémberedett tagjait kissé felmelegítheti.

Megesik, elsorol az ember szíve, ha mostanában utcahosszat nem látott egyebet, mint a jelenleg minden kereset hiányában lévő legszegényebb néposztálytól adóban elszedett ágyneműt, ringy-rongy butodarabokat összehordani.

Hol rejlik ebben a politikai rai-son? Hol és miként nyilatkozik meg ez eljárásban azon szociálpolitikai irányzat, melyet most minden állam követni törekszik és kell, hogy kövesse?

Miért tekintse a szegény ember az államot, — melynek ő is egyik alkotó és fentartó eleme, — ellenségül, réméül?

Nagyon természetes és magától értetődő dolog, hogy minden polgárnak arányosan hozzá kell járulnia az államköltségek viseléséhez, de mely körülmény készíti a kinstárt azon visszasságra, hogy az adóügyi zálogolásokat éppen abban az időben hajtassa végre a legnagyobb szigorral, midőn a szegény embernek nemcsak a tél reászakadt nyomorával kell megküzdeni, de egyáltalában semmiféle munkája és keresete sincs és így kétszeresen, nem! — százszorosan érzi annak nyomasztó voltát, nagy keservét.

Igaz ugyan — ha jól tudom — a törvény azt mondja, hogy élelmszerek, ágynemű és ruhaneműekből csupán a fölösleg foglalható le. De kérdem, ki állapítja meg a határt, ahol a szükség végződik és a fölösleg kezdődik?

Szedjék be a polgároktól az adót az utolsó fillérig — mert e nélkül az államot fentartani nem lehet — de tegyék ezt más, alkalmasabb időben, ne pedig a legkiméletlenebb szigorral éppen a téli hónapokban, mikor a szegény embernek anélkül is elég kijut a keservekből.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Egészségügyi mizériák a sztrópkói járásban. Sztrópkóról írják nekünk a következőket: Köztudomású tény az, hogy a 65 községből álló sztrópkói járás egyes községei 30—35 kilométer távolságra a központtól, magas hegyek között fekszenek s a régi átkos tagosítás szerint a közlekedés, miután a hegyi patakok utaknak lettek kihatva — a távolságtól eltekintve — nagy nehézségbe ütközik, a kedvezőtlen időjárás alkalmával pedig sok időt vesz igénybe. A járásnak körorvosa nincsen, a járásorvos egy 88.977 Kh. területen 14.845 lélek számot tevő járásban, az egészségügyi szolgálatot ellátni, — indokolnom sem kell, mivel mindenki belátja — hogy arra képtelen, másrészt pedig a szegény nép sem képes arra, hogy az orvost ily nagy távolságra igénybe vegye, mivel a leghumánusabb számítás szerint az orvos fáradsági díja, fuvar költsége, (melyből már a legirgalmasabb orvos sem engedhet) oly összeget tesz ki, hogy a távolabbi községekben lakó szegény népet gátolja abban, hogy önmagát, vagy családját, gyógykezelésben részesítse. De tegyük fel azt: hogy a nép igénybe óhajtja venni az orvost, no, hát egy ily kedvezőtlen járásban, mint a sztrópkói járás, mivel csak egy orvosa van, mi célt ér el vele? Eljön, az illető beteget megvizsgálja, rendel és megy; mert a járás székhelyén Sztrópkón, mely-

nek lélekszáma 2262, átlag naponta 5—6 beteget van, haza kell sietnie, onnan pedig a járás más községeibe. Ha tehát az illető életben marad és óhajtja újból az orvost, 4—5 nap múlva hozzá juthat, máskülönben mehet oda, ahol már nem fáj semmi. Járvány betegségről nem is beszélünk. E járásnak szüksége lenne az emberiség életének lehető megvédése szempontjából két körorvosra; egyik Sztrópkó, másik sztrópkó-olykai székhelyi rendszeresítve, s miután nagyon természetes, hogy ily beosztás mellett az orvos, fizetés és mellék keresetéből meg nem élhetne, az államnak kellene az orvos képzettségének megfelelő s tisztességes megélhetéséhez szükséges összeget pótolni. Sajnos azonban, az egyelőre meg nem történhet, mivel csak nem régen lett, az állategészségügy rendezve — várunk kell.

HIREK.

Krónika.

B. u. é. k.

Lefeküdtél Sylvester este Nyugodtan, bár spiccel talán És felébredsz te mit se' sejtve Az új év első hajnalán: Amdé kopognak: jön a posta, Buékot kíván szívzerint, S te megnyitod a pénztárcádat, Hogy be se esukjad azt megint. E szent napon megint.

Eljön hozzád a kémény-seprő, Buékot kíván ám ez is, Aztán bejön az utca-seprő Mindegyik egy-egy nemezis. Bekopognak halkán szobádba: Cipőd hozza a szobalány, S amint azt régtől megtanulta, Bizalmas buékot kíván: A fess, kis szobalány!

És aztán jön a felvonuló, A hódoló, nagy körmenet: Cipész, szabó és divatárus Buékot kíván ott neked. Majd oszt' beállt a mosónő, A lapkihordó is megáll, S te fájdalommal veszed észre Hogy lapul hajh! a bugyellár', Igen a bugyellár' . . . !

Felöltözöl, hogy elhagyhassad A megszokott, pelyhes tanyád, Am a buék az nagy detektív, Mindenhol ott talál reád! Bemegy a kedves cukrázdába, Stamperlid hozza a gyerek, És félreérthetetlen pózzal Buékot kíván ott neked: A kis cukrász gyerek . . . !

Bemegy aztán a kávéházba, Főpincér, pincér rém' szalad, A picolód azonnal ott van És valamennyi heti lap, Amdé e nap buékok napja! A buék itt is rád talál, A személyzet jön üdvözölni: Jer elő újra bugyellár' . . . Te lapos bugyellár' . . .

Igy megy ez két napon szünetlen, Van bárha köd, van bárha fagy, Minden változhat az idővel, Am a buék az megmarad! Bárhová is rohansz előle, Nincsen sehohajh! menedék, Sirban is üldöz a fantomod, Még ott is, ott is él buék. Buék, buék, buék. —th.

Az újév küszöbén.

— dec. 31.

Ismét átküzdöttünk egy évet, mind megannyi örömevel, de sokkalta több szenvedésével. Mennyi reménnyel kezdtük meg az évet s e remények közül mily kevés teljesült.

De mi az élet remény nélkül? Reméljünk tehát tovább, reméljük, hogy a küszöbön levő új év több áldást fog hozni édes hazánkra és kevesebb lesz benne a csalódás, mint az elmúlt esztendőben.

Valamennyien örülünk az új év közeledtén, de csak kevesen gondolnak arra, hogy amellet egy soha vissza nem térő esztendőt veszítettünk el s ismét egy évvel öregebbek lettünk.

Minden gondos családapa, mielőtt az újébe átlépne, visszatekintést vet az elmúlt esztendőre s vizsgálja, vajjon lelkiismeretesen teljesítette e kötelességét s mi volt az oka esetleges kudarcainak, hogy az újévben hibáit ösmerve jó lélekkel, ha lehet még jobban feleljen meg hivatásának.

Nem kell-e, hogy elszomorítson mindenkit, ha látja, hogy közéletünk oszlopos tagjai kidőlnek s mint kisérjük egymásután u'olsó utjukra hazánk nagyjait?

Az elmúlt század egyik legnagyobb államférfia: Tisza Kálmán, aki tizenöt évig állt a magyar kormány élén s kitől még a külföld sem tagadhatta meg elismerését, — március hónap végén, 71 éves korában meghalt, megsiratva az egész nemzet által. — Egy másik nagyság, melyet megsiratunk, Schlauch Lőrincz, a jótékonyágáról ösmertes agg egyházfejedelem, aki ötvenhat évig lelkészkedett és július 10-én költözött jobb hazába. — A jogászvilágot is nagy veszteség érte: Győri Elek, egy legkiválóbb képviselőjének elhunytával. — Majd Horánszky Nándor hagyott el bennünket, miután csak rövid ideig foglalta el azt a helyet, melyen áldásdús működését kifejtette volna.

Hány fiatal anyát mentett meg a betegségek veszélyeitől dr. Késmárky Tivadar, aki május 20-án hunyta le örökre szemét. — Steindl Imre, miután tizenöt évig dolgozott ama monumentális épületen, melyre egész Magyarország büszke lehet, az új országház megnyitása előtt egy hónappal meghalt.

Nagy a száma azoknak, kiket megsiratunk.

A művészvilágnak is több támasza kidőlt ez évben: Vadnai Károly, Borostyáni Nándor, Molnár Antal, Dobsa Lajos, Tolnai Lajos, Incédi László és Lauka Gusztáv irodalmunk hőszói — mindannyian elhagytak. A magyar színpad meg elvesztette Feleki Miklós, Szigeti József, Szigeti Imre és Bokodi Antal jeleseit.

S nagy a száma azoknak is, kiknek elhunyt a szűkebb családi körben pótolhatlan veszteséget okozott. Tán jobb világból tekintenek reánk és örködnek, hogy balsors ne érjen bennünket.

Emlékezzünk meg róluk halálával az új év beköszöntése előtt.

De nemcsak szomorúságot, hanem örömeiket is hozott az elmúlt esztendő, oly dolgokat, melyek valamennyiünket büszkeséggel tölt el.

Vagy nem-e örvendeztet-e meg minden hazafit az, hogy szeretett királyunk unokája szíve választottjához ment férjhez?

Királyi várpalotánk röviddel ez-előtt állandó lakót kapott, aki magyar királyi herceg s így beteljesült régi kívánságunk: a magyar udvartartás.

Kolozsvárt a legnagyobb magyar királynak emeltek emléket, mely Fadrusz mester genialitását dicséri. A szobor leleplezésénél egy királyi herceg vett részt királyunk képviselőjében.

Az arisztokrácia is kilépett a porondra, hogy enyhítse a szegények nyomorát — a karuszzel-játék rendezésével. A rég elmúlt lovagkor kaprazatos pompája tárult itt elénk.

S most tekintünk vissza az elmúlt évre és nézzünk reményteljesen a jövő elé. Nem tört még le minden oszlop, vannak még férfiak, kik szívükön viselik a haza javát, vannak még férfiak, kik a szegényeken, gyámoltalanokon segíteni igyekeznek.

S mi történt a külföldön? Ott is, mint mindenütt másutt, öröm és bú váltakozva fordult elő.

Mily ujongással fogadta az angol nép királyja felépülését és mennyi hódolattal halmozta el megkoronáztatása alkalmával!

Mennyi hálaima szállt ég felé a délafrikai boldogtalan háboru befejezése

után. A búr nép ismét foglalkozása után láthat. Hősies védekezése a világtörténelem egy kimagasló eseménye és Delare, de Wett, Botha Lajos és sok más búr szabadságharcos tündöklő példái a hazájukat imádó, önfeláldozó hősöknek.

Egy nagy katasztrófa, minő az ókor óta nem volt, a martinique-szentpiérei csapás, melynek 30,000 ember esett áldozatul néhány perc alatt, s az egész világ részvétét keltette föl.

S e visszpillantás után vizsgáljuk meg, vajjon megfeleltünk-e mindenben kötelességeinknek fogadjuk meg, hogy a jövő évben fokozott mértékben fogjuk teljesíteni emberbaráti kötelességeinket.

Az új év kezdetén pedig, — az év első órájában emeljük fel poharunkat és üritsük barátaink és olvasóink egészségére, kívánván nekik:

„Boldog új évet!”

Gizike véleménye a farsangról.

(Interwiw.)

A farsang közeledtével szükségesnek találtam megtudakolni a Gizike véleményét.

Az aranyos Gizike ösmertető jelei: szeret táncolni, szívesen beszél az ideálokról (akik között én nem vagyok). Híve annak a felfogásnak, hogy a fitos orru szöszeke lányok hamar férjhez mennek. (Fitos orra van a kis hamisnak!) és végül nagy barátja az emlékkerseknek.

Máskülönben Gizike megenni való cukros bakfis, (de gondolkozása modern). Kék szemei úgy ragyognak, mint a tavaszi derült ég. Arca rózsás, szája piros, termete karesu, egész lénye pajkos, mint az erdei mókus és ugyancsak megnyagatja az embert érvekkél, ha nem ügyesen „prédikál” neki. (Igy nevezi Gizike a vitaközéskést.)

Az interwiw a következőleg folyt le: En: Nos Gizike! Hogyan rendezné be maga a farsangot, ha magán állna? Gizike így felelt:

— Ha én „farsangrendező” lehetnék, először is a „numerus clausus” hoznám be. (Gizike ért a jogtudományokhoz is.)

En: Hogyan? Ó: Ugy tisztelt uracskám, hogy csak annyi lánynak szabadna farsangolni, bálozni, ahány komoly, férjnek való fiatal ember taposná a parkettet. Igy nem árulna petrezselymet senki sem.

En: Hiszen maga úgy sem szokott árulni Gizike.

Ó: Hízog! De nemcsak rólam, hanem a többi pályatársaimról is beszéllek.

En: Hát aztán? Ó: Aztán minden fiatal ember, aki három tourt táncol egy leánynyal, köteles lenne azt eljegyezni magának.

En: És ha ettőt táncolna? Ó: Az már becsületbeli ígért-számba menne.

En: És ha egyet? Ó: Annyit nem volna szabad.

En: Helyes Gizike, tovább.

Ó: Az olyan fiatal embert, aki csak staffage óhajt lenni a tánctermekben, ki kellene nyiltterezni egy erre a célra szerkesztendő „Farsangi Hiradó”-ban, hogy szegyelje magát.

En: Hát még? Ó: A „dám-nwahi”-nak tág teret kellene nyitni, hogy a petrezselyem-árlás ezáltal is korlátoztassék és az a bizonyos három tour e révén is biztosítva legyen.

En: Van még valami? Ó: Igen. A farsang idejét meg kellene hosszabbítani, hogy ne addig tartson, amíg a kalendárium esinálók-nak tetszik, hanem amíg a fiatalág mulatni akar.

En: Nos, és végül? Ó: Nos és végül olyan törvényt kellene hozni, amely eltörölné a hozományt a farsangon keresztül. Más-kor pedig nem szabadna nőszülni.

Mert hiszen tudja: bármily szépek és bármily aranyosak legyünk is mi:

nem sokat ér a farsang, ha hozomány nincs!

Hölgyeim és uraim! Gizikének — azt hiszem — igaza van.
Gál Lajos.

Felhívás a közönséghez.

Az évforduló alkalmából tisztelettel felkérjük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.

A „Zemplén“ programjáról, irányáról nyilatkozni ez uttal feleslegesnek tartjuk. Napról-napra tapasztaljuk, hogy vármegyénk közönségének érdeklődése, bizalma egyre fokozódik a mi lapunk iránt. Ebből a jelenségből arra következtetünk, hogy lapunknak sikerült a közvéleménynek hű és becsületes tolmácsává válni. Nem ösmerünk megtisztelőbb feladatot, minthogy erre az érdeklődésre ezután is rászolgáljunk, a tanusított bizalmat továbbra is kiérdemeljük. Ugyanezért továbbra is szókimondó harcosai kívánunk lenni az igazságnak és vármegyénk közérdekeinek. De csakis ennek. Személyes ambíciók, magánérdekek kedvéért soha egy szót le nem írunk, de mindenkiről mindent megírunk, ami a közérdekre tartozik.

A „Zemplén“ szerkesztősége.

1903. év január hó 1-én új előfizetést nyitunk lapunkra.

ZEMPLEN

politikai hírlap

megjelen minden második napon és pedig:

kedden, esütörtökön és szombaton este megelőzve minden más megyei lapot **közöl pontosan és kimerítően** vármegyei, városi, községi ügyeket.

Hirrovatában, törvényszéki, közgazdasági, ipar és kereskedelmi rovataiban a tudósítók egész legiója mindenről pontosan, gyorsan és hűen tudósítja.

Irodalmi, tanügyi és színházi közleményeit kitűnő belső dolgozóitársai látják el.

Előfizetési árak:

Egész évre	12 kor.
Fél évre	6
Negyed évre	3

Egyes szám ára 8 fillér.

Kérjük lapunk mindazon igen tisztelt előfizetőit, kiknek előfizetése lejárt, továbbá mindazokat, kik lapunk előfizetési áraval hátrálékban vannak, hogy úgy az előfizetési összegeket, valamint a hátrálékokat is beküldeni méltóztassanak.

Tisztelettel:
a Kiadóhivatal.

— Boldog új évi ünnepeket kívánunk olvasóinknak, munkatársainknak és lapunk minden barátjának!

— Kinevezések. Zemplénvármegye főispánja Gortvay Aladár szolgabírótól tb. főszolgabíróvá nevezte ki. — Az igazságügyminiszter Jászter Kálmán király-helmeczi kir. járásbírói joggyakornokot a saujhelyi törvényszékhez aljegyzővé kinevezte. — A pénzügyminiszter Zwillinger Istvánt a helybeli m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvétséghez segítődijsz gyakornokká nevezte ki. — A földmívelésügyi miniszter Szántó Jakab lajos-mizsei körállatorvost kir. állatorvosgyakornokká nevezte ki és szolgálatára Zemplénvármegye sztrp-kői járásába osztotta be.

— Új gör. kath. segédlelkész. Vaszőcsik Thodor gör. kath. újmisési áldozópap Sátoraljai helyre segédlelkészszé kinevezetett.

— Egyházmegyei hír. Toszt Barna helybeli róm. kath. káplán Babics Zsigmond Kassa-egyházmegyei püspök mellé püspöki szertartóvá kinevezetett.

— Halálozás. Schiffer Leopold, tokaji tekintélyes polgár folyó hó 25-én elhunyt. Temetése december hó 26-án volt nagy részvét mellett.

— Karácsonyi ajándék. Legyes-Bényén Zalay Andor nagyföldbirtokos neje, Krisztus születése napján hat szegény leányt téli meleg ruhába öltöztetett s kalácsesal láttá el. A szép cselekedet nem szorul dicséretre.

— Karácsonyi ünnep Tavarnán. Lélekemelő, magasztos ünnepélynek voltak szemtanúi azok, akik a hó 27-én Hadik-Barkóczy grófné ömél-tósága által rendezett karácsonyi ünnepélyen a tavarnán áll. elemi iskolában résztvettek. Amíg a gyermekeknek arcán a nem várt meglepetés szülte határtalan öröm és véghetetlen nagy boldogság honolt, addig a nagyszámban megjelent szülőket a látottak annyira meghatották, hogy ezek közül sokak arcára a kiáradt könyvedves barázdákat szántott a véghetetlen nagy öröm miatt, amelynek szikrái egy áldott jó lélek nemesen érző szívéből pattant ki. A jelen voltak meglepetése tetőpontjára akkor hágtott, mikor a nemesszívű grófné elé lépett egy tót nyku kis gyerek, aki csengő magyar nyelven köszönte meg társai nevében azt a sok szép ajándékot és karácsonyfát, melynek ágai roskadtak az ajándék tárgyak súlyától. Amidőn pedig két szólamban a karácsonyi ének is elhangzott a parányi ajkáról, a grófné osztotta szét a 110 gyerek között azt a temérdek sok szép játékszert és ruhaneműket, amelylyel két kzség gyermekeit kivétel nélkül felruházott. Nem lenne teljes azonban tudósításom, ha fel nem említeném azon örvendetes körülményt, hogy iskolánk, alig két évi fennállása óta Gardos Miklós áll. tanító szakszerű vezetése mellett oly magas fokra jutott, hogy most már nyugodtan nézünk iskolánk magasztos célja elé.

— Új évi gratulációk megváltása. Zemplén-vármegye területén lakó jóbarátainknak és jóismerőseinknek új évi gratulációkat mi postán nem küldünk; e helyett a postabélyegeket árát a Sátoraljai helyben munkáló „árvassegélyző és jótékony egyesület“ pénztárának ezennel följárjuk. Jó barátaink és jó ismerőseink tehát a B. u. é k-os billéták helyét a „Zemplén“ utján fogadják tőlünk az 1902. évre legőszintebb jókívánatainkat. Legyenek szerencsések, meglegedettek, boldogok! Sátoraljai hely, 1903. dec. 31. Deréky Gyula (Megyasszó), Haraszthy István (Zavadka), Dinnyés Kálmán (Garany), — továbbá: Kiss Ödön, Piliszy László, dr. Nyomárkay Ödön, dr. Schön Hugó, Nemthy József, Szokolay Emil, dr. Kovaliczky Elek, Vass József, Kádár Gyula, özv. Vitéz Béláné, Korbély Géza s lapunk szerkesztősége és kiadóhivatala (Sátoraljai hely.)

— A városi kaszinó választmánya folyó hó 29-én Kossuth János dr. elnöktete mellett gyűlést tartott, mely alkalommal több, a kaszinó belételeire vonatkozó ügy nyert elintéztést. Fölvettek négy új tagot és elhatározták, hogy tekintettel a kaszinói tagok tekintélyes részének kívánságára, 1903. évi január 1-étől megrendeli a „Jogtudományi Közlöny“ című jogi szaklapot, és hogy ezentúl valamennyi lapot nem közvetítő útján, hanem maga a kaszinó fogja közvetlenül megrendelni. A választmány azután kimondotta, hogy az idei farsang utolsó szombati napján, február hó 21-én zártkörű táncmulatságot rendez a városi színházban. Végül fontos határozatot hozott a hátrálékos tagdíjak behajtására vonatkozólag. A

szépen látogatott ülés kevéssel 7 óra előtt ért véget.

— (Öngyilkos szolgabíró. Megrendítő öngyilkosság híre futott végig a városban folyó hó 30-án délben. A sátoraljai helyi járási szolgabírói hivatalnak egy tevékeny, puritán jellemű tisztviselője, közéletünknek sokak által tisztelt és szeretett tagja, Horváth István szolgabíró egy 9 milliméter átmérőjű forgópisztolyal föbe lötte magát. A megdöbbentő eset szerető családján kívül sok barátját és ösmerősét is gyászba borította, akik között mindig előzékeny modorával, szerénységével tünt ki. Az öngyilkosságot az „ungvári“ pincék között lévő borházában követte el délelőtt 11 és 12 óra között. Vele volt eselédje lett figyelmessé a durranásra, aki a le-sújtó hírt meghozta a városba is. Mire a rendőrhatalóság részéről Dr. Szepessy városi orvos a helyszínére érkezett, az öngyilkos homlokán lö-ssebbel, nagy vértócsában halva feküdt egy gyékényen. Ugy hozták le onnan vizsgálhatatlan nevéhez és őt árvá-jához, akik a nagy csapástól teljesen lesújtva állják körül a szeretett, sze-renesétlen véget ért családfő ravatá-lát. Az öngyilkos szolgabíró az utóbbi időben időközönként agylágyulásban s ebből folyólag üldözési mániában szenvedett. Valószínű, hogy végzetes tettét ilyen szerencsétlen pillanat be-következésekor követte el. Az öngyilkosság gondolatával különben gyakran foglalkozott, szerető, gondos családjá azonban mindannyiszor ele-jét vette a veszedelemnek. Tóth La-jos közeli rokonának címezve egy sebtében megírt levelet is hagyott hátra, melyben tettének elkövetéseért családjá bocsánatát kéri és érzékeny búcsút vesz övétől, végül családjá nélkül maradt családját gondjaira bizza. — A megrendítő halálesetet a gyászborult család a következő jelentéssel tudatja: Özv. hrasztoviczai és nagykászmeri Horváth Istvánné egy maga mint gyermekei István, Béla, Ödön, Ilonka és Kázmér valamint nagybátyja Tóth Lajos és neje, s gyermekei Dezső, Anna, Irén és Ilona özv. Fekete Józsefné, Besztercei Gyula és neje s a számos rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtethetlen férj, apa, unokatestvér és sógor, illetve rokon-nak hrasztoviczai és nagy-kászmeri Horváth István a saujhelyi járás szolgabírájának folyó hó 30-án d. e. 11 órakor életének 54-ik és boldog házasságának 23-ik évében hirtelen történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei 1903 évi január hó 1-én d. u. 3 és 1/4 órakor fognak a deák-utcai házából, az ev. ref. egy-ház szertartásai szerint a helybeli köztemetőben örök nyugalomra elhe-lyeztetni. Sátoraljai hely, 1902. dec. 30. Aldás és béke lebegjen a legjobb férj, apa és rokon porai felett.

— A varannói kaszinó a mult dec. hó 27-én tartotta évi közgyűlését Pereszlényi István elnöklésével, melyen a kaszinó régi tisztviselői állásukban ez évre is egyhangulag meg-hagyattak.

— Gyermekek öröme. Miglész-ről írja tudósítónk: A karácsony a szeretet ünnepe, melynek szép, tettekben nyilvánuló szimbólizálása az, midőn ez ünnepi alkalmat a tehetős embe-rek szegénysorsu embertársaik meg-örvendeztetésére használják fel. Ilyen kedves meglepetést szerzett Bessenye-y Istvánné szül. Korláth Sarolta urnó a miglészi iskolás gyermekeknek. Ér-tékes karácsonyfát állított fel nekik, megrakva karácsonyi ajándékokkal, írószerekkel és tanszakközökkel, a 42 tagból álló kis család számára. Képzeltető a kicsinyek öröme, midőn a csillogó karácsonyfát megpillantot-ták. Ezután Berecz Ottó tanító ma-gyarázta nekik a karácsonyfa jelen-tőségét s hogy kinek köszönhetik e szép ajándékot. Majd Sütő Kálmán ref. lelkész fejtegette, hogy ezen aján-dék a Megváltó szeretetének műve, ajándéka gazdag emberek által. A szép jelenet az ajándékok szétosztá-

sával ért véget. — Ugyancsak Mig-lészről írják: A folyó hó 27-én este 5 órakor tartott Miglész községben a második összejövetel, a már jelzett cél érdekében. Az est műsora a kö-vetkező volt: 1. Gyülekezeti ének 2. Ima. 3. Gyülekezeti ének. 4. Hit, remény, szeretet. Szavaltat. 5. Felolva-sás Sütő Kálmán ref. lelkészétől, mely-nek tárgya volt a karácsony öröme-ire való visszapillantás. 6. Karének az iskolai növendékektől. 7. Szavaltat egy isk. növendéktől. 8. Király-induló. Is-kolai növendékektől, Berecz Ottó ta-nító zongora kíséretével. Ezek után fellelkésedve, arra kérték vezetőiket, hogy az eddig tót szöveggel énekelt énekek magyar szöveggel való ének-lésének megtanulására fordítottassék a hátralevő idő. Kérélmük teljesítettén, annak bevégeztével oszlottak szét.

— Nagy lopás a vasuton. Teg-nap reggel két fiatal hölgy érkezett Budapest felől a helybeli pályaud-varba. A mint a kalauz jelzésére reg-geli álmukból fölébredtek és utazó-bőröndjeiket magukhoz vették, egyi-kök, a fiatalabbik megütközéssel vette észre, hogy egy darab 100 koronás hiányzik. A meglopott hölgyeknek egy utitársuk is volt, egy kereske-delmi utazó, aki Ujhelyig velök jött. Mit tehettek egyebet, gyanuba fog-ták a kellemetlen helyzetbe ke-került fiatal embert, aki az alatt már a városban járt, a legtávolabbi sejtél-mével annak, hogy őt a hölgyek ke-resik. A míg így kutatták, keresték az utitársat, megnézték azt a kis kézi-bőröndöt is, amelyben az ékszerek voltak elhelyezve. A hölgyek ismét meglepődve konstataáltak négy darab értékes kövekkel ellátott gyűrűnek és két darab aranyak hiányát. Az ekként mintegy 500 koronáig meg-lopott hölgyek a rendőrkapitányság-hoz fordultak — az utitársal együtt, aki időközben előkerült. Hiába volt azonban minden kísérletük, itt is csak annyi bizonyult be, hogy az utitárs ártatlan és csak a véletlennek lett az áldozata. El is bocsátották aznap, a károsult hölgyek pedig a kézi bőrönd-ök megfoghatkozott tartalmával to-vább utaztak.

— Új évi gratulációk megváltá-sára ujabban a következő összegeket vettük: Kádár Gyula 5 kor., Piliszy László 4 kor., özv. Vitéz Béláné 3 kor., Kiss Ödön, Korbély Géza 2—2 kor., legutóbbi kimutatásunk volt 40 kor., összesen 56 korona.

— Kaszinó-bál. A sátoraljai helyi városi kaszinó választmánya folyó hó 29-én tartott ülésén elhatározta, hogy utolsó farsang előtti szombaton, 1903. évi február 21-én a városi színház-ban zártkörű táncmulatságot rendez. Még élénk emlékezetünkben van a kaszinó mult évi táncmulatsága, mely siker tekintetében egyike volt a leg-ciső farsangi mulatságoknak. A mult-ban elért szép siker engedi követke-ztetni, hogy az idei farsangnak ez az utolsó mulatsága méltó befejezésre lesz a farsang folyamán rendezett vi-galmak hosszu sorának. A bál vi-galmi bizottsága az előkészületek meg-tétele végett legközelebb ülést tart. Páholyjegyekre azonban már most lehet előjegyezni Schweiger Aron pénztárosnál és Juresó Ágoston ka-zsinói jegyzőnél.

— Elhalasztott estély. A zem-plénvármegyei „Kazinezy Kör“ f. évi január 3-iki családi estélye elmarad s ahelyett a megye-bált követő napon, vagyis 1903. évi január hó 11-én tartatik meg és pedig ez az estély nem 6 órakor, hanem 8 órakor este veszi kezdetét. Erre az estélyre — te-kintettel a megye bála érkező nagy számu vendégkioszorúra — nem tago-kat is szivesen lát a „Kazinezy Kör.“ Kéretnek a hölgyek, hogy egyszerű ruhában sziveskedjenek megjelenni. Az estélyen tea és hideg ételek is lesz-nek kaphatók. A programm rendkívül érdekesnek és mulattatóknak ígérkezik. Az estélyt tánc főveti. Belépti díj nincs. Szóval a Kazinezy kör ezt az estélyét a megye bál morzsabáljával köti össze, ahol majd fesztelenül és

kedélyesen kimulathatják magukat azok is, akik a megye balon részt nem vehettek.

— **Uj doktor.** Ifj. Polányi Géza, Polányi Géza n.-mihályi kir. közjegyző fia, december hó 20-án, a kolozsvári m. kir. tudomány-egyetemen, a jogtudományok tudorává lett avatva.

— **Esküvő.** Kemechey József királyhelmei aljegyző folyó hó 28-án esküdtött örök hűséget Boksay Marikának, Boksay Emánuel parajdi bányatiszt leányának Petriken, nővére férj. Gulovics Agostonné gör. kath. lelkész házában.

— **Színészet Varannón.** Bányai V. Lajos 16 tagból álló társulatával f. 1902. évi dec. 25-én mutatkozott be a varannói közönségnek a „Czigány”-ban. Tudósítónk kiemeli Bányai V. Lajos művészi játékát s a társulat főszereplőinek Pap Vilma, Kőrössy Emília, Bányai János, Kállai Domokosnak stb. játékát és összetanult előadásait.

— **A tél áldozatai.** Az elmúlt héten Tokaj vidékén két áldozata volt az idej kemény télnek. Az egyik Hirsner János kenyérlő lakos, aki a tokaji vásárról hazamenet az utat eltévesztette és mindkét lába elfagyott. — A másik egy menyasszony, aki a ladányi uton, midőn bevásárlás végett Tokajba igyekezett, megfagyott.

— **Öngyilkosság.** Egy ismeretlen nő ugrott e napokban Liszka község határában a Bodrog folyóba. Hogy ki volt az öngyilkos nő — nem tudják. Hulláját eddig nem találták meg.

— **Olvadás.** Elmúlt a karácsony s vele együtt a tél poézise: a hó. A csillogó fehérséget rövid uralom után lucskos, sáros idő váltotta fel. Minusz 20 fok után plusz 5 fok. Hó helyett sár. Jég helyett víz. Fagy helyett napsugár. Mintha csak a tavaszba cseppentünk volna bele hirtelen, váratlanul. Mégis csak van ugrás a természetben.

— **Hírlapárverés.** A városi kasszinóban a szokásos hírlapárverés január hó 2-án délután 5 órakor fog a kasszinó olvasótermében megtartatni, amely alkalommal az 1902. év folyamán a kasszinó részére járó napi-heti, képes- és egyéb lapok fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni.

— **A varannói iparos egyesület** Varannón legközelebb műkedvelői előadást rendez. Színpad kerül a „Turi Boreca” ismerős népszínmű, melyből a próbák már most is erősen folynak.

— **Óvodai ünnepély.** Folyó évi december hó 22-én tartotta a nagy-mihályi iskolai gondnokság és tanterület évente tartani szokott karácsonyi ünnepélyét, mely mint rendezés, most is fényesen sikerült. Több, mint 160 gyermek és a város közönségéből hölgyek és urak nagy számban jelentek meg, kik gyönyörködve szemlélték a megajándékozott apró nép örömet.

— **Farsangi krónika.** December 31-én: A sátoraljauhelyi szegény izr. iskolázó gyermekeket segélyző-egylet és az izr. népkönyha-egyesület táncestélye a városi színházban.

December 31-én: a helybeli gyártelepi dal-, zene- és önképző-kör szilveszteri mulatsága a gyári étkező-teremben.

Január 10-én: a zemplérvármegyei bál a vármegyei háza összes termében.

Január 11-én: a helybeli csizmadia-ifjuság jótékony célú táncestélye a városi színházban.

Január 17-én: a sátoraljauhelyi függetlenségi kör táncmulatsága a városi színházban.

Január 24-én: a reformátusok Dókus Gyula főgondnok fővédősége alatt hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendeznek a városi színházban.

Február 1-én: a helybeli általános ipartestület bálja a városi színházban.

Február 2-án: bohém-est a városi színházban.

Február 7-én: az ág. ev. egyház templomának orgonája javára rendezendő táncmulatság a városi színházban.

Február 8-án: a sátoraljauhelyi katolikus olvasókör jótékony célú táncmulatsága a városi színházban.

Február 21-én: a városi kasszinó bálja a városi színházban.

— **Jóslat a jövő felé.** Falb, a német viharprófeta a jövő év első felére vonatkozólag már most teszi közzé jóslatait: Január első fele száraz lesz, közepén csapadékos, a hó végén erős havazás várható. Február száraz lesz, kevés hóeséssel; annál fehérebb lesz a március, esős lesz április, májusban vízáradások várhatóak a gyakori nagy esőzések miatt. Junius eleje száraz, később viharos. A hegyekben hóesés is várható. Elsőrendű kritikus napok: január 13., február 12., március 26., (napfogyatkozással) május 26., június 25.

— **Lokomobil gépközlelő tanfolyam.** A kassai m. kir. állami felső ipariskolánál 1903. évi január hó 3-án lokomobil gépközlelő tanfolyam nyílik meg, mely hivatva van gazdasági gépezeteket képezni és lokomobil-gépek tulajdonosainak a szükséges elméleti és gyakorlati szakismereteket nyújtani.

— **Az új zóna-díjszabás.** Megirtuk már, hogy a magyar kir. államasutak vonalain a jövő esztendő első napjától kezdve új zóna-díjszabás lép életbe. A vasuti jegyek ára — mint újabb értesülünk — az eddig érvényben levő 14 vonalszakasz mind-egyikében megmarad, kivéve az első vonalszakaszt, amely megdrágul. A személyvonatonál az első osztályu jegy ára 1:50, a második osztályu 1:00, a harmadik osztályu pedig 60 fillér lesz, a gyorsvonaton az első osztály 1:80, a második osztály 1:20, a harmadik osztály pedig 70 fillérbe kerül. A zóna megdrágulását különben nem ez, hanem az bizonyítja, hogy a 14 vonalszakasz mellé még két újabb vonalszakaszt csapnak, aminek következtében január első napjától kezdve már 16 zóna lesz. A 15-ik zóna 301 kilométertől 400 kilométerig, a 16-ik zóna pedig 401 kilométertől a végtelenig terjed. Ennek a két új zónának az ára a következő lesz: Személyvonat: XV. I. 21:00. II. 14:00. III. 9:00. — XVI. I. 24:00. II. 16:00. III. 10:00. — Gyorsvonat: XV. I. 27:00. II. 16:00. III. 11:00. — XVI. I. 30:00. II. 20:00. III. 12:00.

— **Olvasóinkhoz!** Lapunk legközelebbi száma szombaton este, a rendezés idejében fog megjelenni.

— **Háztulajdonosok figyelmébe.** Sátoraljauhelyen a magasabb igényeket kereső közönség részére egy fiók-műtermet szándékozunk nyitni, esetleg építeni. Fölkérjük mindazon fötéri háztulajdonosokat kik e célra alkalmas udvart, vagy helyet 10, esetleg több évre is hajlandók volnának bérbe adni, sziveskedjenek ajánlataikat velünk Miskolcra közölni. Tisztelettel *Dunky fivérek* és kir. udvari fényképészek Kolozsvárt és Miskolcon.

— **Hölgyek öröme!** Ezekre menő elismerő levél bizonyítja, hogy a legjobb szer a szépség ápolására az általam készített hives Dr. Lehman-féle arckenőcs. Egy tégely ára 1 korona, hozzávaló szappan 80 fillér. Poudre 1 doboz 1 korona. Csak nevem és arcképemmel ellátott tégelyt kérjünk és fogadjunk el! Kérem egy próbarendelést tenni. *Gyarmati* Emil városi gyógyszerésztára a Szent-Háromság-hoz Baján. Viszonteladók nagy kedvezményben részesülnek.

IRODALOM.

Eljősz-e hozzám? . . .

Majd, hogyha nem lesz senkim e [világon, Szeretteimből nem lesz senkitem, Ki felkeresse hallgatag magányom: Eljősz-e hozzám, szép szerelmemem?

Ha majd a bánat árnya hull szivemre, Gyötör a kin, emészt a fájdalom, S neved sóhajtom könyek közt, [esengve: Eljősz-e hozzám, édes angyalom?

Eljősz-e majd, hogy vérező szivemnek Bekötődj fájó, égető sebeit, Hogy sugarával búvós két szemednek Elűzd a bú sötétlő fellegit? . . .

... Oh, jőjj el akkor, édes szép leányka! Halld meg e szivnek fájó panaszát! Oh, hozd el majd a bú hideg hónapja A szerelem, az élet tavaszát!

Farkas Andor.

Miért zizegtek!

Miért zizegtek hulló levelek? Hagyjátok el a mélabús zenét, Ismerem én, ha nem is zizegtek Az emberboldogság történetét.

Mosolytól ébred, napsugárban él S ha aztán eljön gyorsan a hideg, Lehull, elmúlik, mint a falevél S mig földet ér, sir, nyöszörög, zizeg. (Berlin) Simplex.

Mailáth József gróf könyve. „Szociálpolitikai tanulmányok és beszédek” címen adta ki Mailáth József gróf összegyűjtve azokat a tanulmányait, felolvasásait és beszédeit, melyeket másfél évtized alatt írt és tartott, s a melyek annak idején különféle szaklapokban és önálló füzetekben is megjelentek. A közzétett írói munkákban szerző a szocializmussal, a munkás és az agrár kérdésekkel s ezekkel kapcsolatban főleg a kis gazdaság érdekeivel, különösen pedig a szövetkezetekkel foglalkozik. E keretben szerző egyrészt ama problémákat ismerteti, melyek a külföld nagy elméit és gondolkozóit már évtizedek óta foglalkoztatják, másrészt pedig azokat kapcsolatba hozza hazai viszonyainkkal s ezekre alkalmazza. Így, midőn egyik tanulmányában a szocializmus multját, jelenét és jövőjét fejtegeti, az utána következő értekezés már a mi agrár szociálistáinkról szól, ismerteti az u. n. független szociálisták működését a Bodrogközben, mivel kapcsolatban több eddig ismeretlen adatot is hoz föl mezőgazdasági munkásaink mozgalmáról. De nemcsak mezőgazdasági munkásaink, hanem parasztságunk és középirtokosságunk ügyeivel és bajjaival is foglalkozik a szerző könyvében, s ama munkái közt főleg fontosak a kivándorlásról tartott felolvasásai és beszédei, különösen pedig eredeti adatokkal vannak ellátva szövetkezeti tanulmányai, sőt mezőgazdasági hitelszövetkezeteink történetét csak az ő ide vonatkozó tanulmányából ismerhetjük meg teljesen. Mindezek a kérdések erős magyar fajszeretettől vezérelve vonulnak végig az egyes tanulmányokon és beszédekben, valamint az egész könyvön s eme kérdésekben a szerző nemcsak beszél és ír, hanem cselekszik, agít, vezet, tervez és alkot is, főleg a szövetkezeti téren. Bár szerző mint az agrárius tábor egyik vezérfőia ismeretes, mégsem mondható könyve egyoldalúnak, mert művében, bár sok igazságot mond, soha sem jön összeütközésbe sem más termelési tényezővel, sem felekezetekkel. A központosítvány és társadalmi egyesülés című dolgozatában, mely egyike a legszebben megírottaknak, mezőgazdaságunk bajai mellett iparunkkal és kereskedelmünkkel is foglalkozik; e három főtermelési ág együtvértározásáról ír és tiltakozik ama rosszakarat ellen, mely ezeket ellentétben állóknak szeretné feltüntetni. A felekezeti jelleg ellen pedig a szociális kérdés és a falusi jólét emelése című munkájában emel szót. A könyv közgazdasági irodalmunkban nyereségszámba megy és hozzá fog járulni a benne lefektetett eszmék és elvek tisztázá-

sához és terjesztéséhez. Ára 4 korona, kapható minden könyvkereskedésben.

TANÜGY.

— **A fizetésrendezés.** A fizetésrendezésről szóló törvényjavaslat immár teljesen elkészült, csak a megokolás fogalmazása van hátra. Ez is mihamar elkészül, így a kormány még ebben az évben törvényhozás elé terjeszti a javaslatot. Nagy nehézséget támasztott a javaslat elkészítésénél a tanárok és tanítók méltányos igényének óhajtott kielégítése. Most ezen is tul vannak. A tanítók fizetését olyképp szabályozta az új rendezés, hogy 1000 koronában állapította meg a segédtanító fizetését. A rendes tanítóé 1400 korona lesz. Az emelkedés a már ismert módon történik. A tanároknál az alapfizetés 2600 kor.; az emelkedés négy évenként történik 600—600 kor.-val. Végző fizetés 5600 korona. — A törvényjavaslat az összes tanárokat egyforma módban részesíti; nem tesz különbséget fővárosi tanár és vidéki tanár közt. A fizetés és az emelkedés ugyanaz; csak a lakásbérben lesz különbség, a város drágasága szerint. Az igazgatókra nézve a következő megállapodás jött létre: különbséget tesz a fizetés rendező javaslat kisebb és nagyobb középiskolák között. Kisebb az olyan középiskola, amelyben egyszerűen és szokásosan vannak az osztályok. Nagyobb az olyan középiskola, amelyben annyi a párhuzamos osztály, hogy az intézet ugyszólván két iskola munkáját végzi. A kisebb iskola igazgatójának tiszteletdíja (fizetése a tanáréval egyenlő) 400 korona lesz. A nagyobb középiskolában ez a tiszteletdíj 1200 korona. Ez a tiszteletdíj a nyugdíjba beszüntítődik; de megvonható, mielőtt az igazgató nem felel meg feladatának.

KÖZGAZDASÁG.

* **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudósítása. *Vöröshermag.* (Lóheremag.) A termelő országok rossz termése imár teljesen bebizonyodik, és így magától értődik, hogy mindazok, kiknek még készletük van, a jelenlegi árjegyzésnél alacsonyabb árt nem fogadnak el és ez annál jogosultabb, mert az 1901 évi termésből annyi mint semmi sem maradt meg. A bel-földi fogyasztás azonban még mindig tartózkodó az árkivételkel szemben, de végre mégis csak alkalmazkodni kell az idej árákhoz, mert mindazok, kiknek készletük van, már csekély engedménnyel könnyen elhelyezhetik áruikat a külföldön, hol nagy a szükséglet. *Lucernamagot* nem kínáltak, ami azonban aggodalomra még nem ad okot, mert tudjuk, hogy Olaszországban kitűnő termés volt, hol esetről-esetre fedezhetjük szükségletünket! *Fehérheremag* továbbra is keresett és egy nagyobb tételt 50 kilonként 95 koronáért adtak el ab állomás. *Nyulzapuka.* A termés sokkal jobb volt mint tavaly és az árák folyton csökkennek. *Baltacim.* A lefolyt héten sokkal több áru érkezett, miert is csökkentek egy kissé az árák. *Fümagvak.* Az árák nem változtak. *Bükköny* és *Muhart* sokat kínáltak. *Jegyzések nyersáruért 50 kgkint Budapesten:* Vöröshere 66—75, Lucerna 56—58, Muhar 9 $\frac{1}{2}$ —10 $\frac{1}{2}$ Baltacim 13 $\frac{1}{2}$ —13 $\frac{1}{2}$, Bükköny 7—7 $\frac{1}{2}$ korona.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Zs. B. Varannó. Mai szám hozza. G. B. Tokaj. Lekészt a karácsonyi számról. Simplex Berlin. Minél gyakrabban. U. I. Tavarna. Köszönjük. Helyt kapott a mai számban. R. Gyné. Budapest. Nagyon sajnáljuk, hogy a szép, kis poema elől korábban érkezett közlemények elvették a főhelyeket. Alkalmadtán hozzuk. —k—n. Helyben. A verscske nagyon tartalmas kis dolog. Legközelebb sorra kerül. Legyen szerencsénk máskor is.

Kiadótulajdonos: **Éhlart Gyula.**

Remekirók
Képes
Könyvtára

Remekirók
Képes
Könyvtára

Remekirók
Képes
Könyvtára

Remekirók
Képes
Könyvtára

A MAGYAR és a VILÁGIRODALOM KINCSESHÁZA

a klasszikusok első és egyetlen magyar nyelvű szövegképes kiadása.

szerkesztője Radó A. a kiváló író és műfordító Kiadója LAMPEL R.

(Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udv. könyvkeres. Budapest, VI., Andrássy-ut 21.

ötven diszes kötet, a klasszikusok arany dombornyomású arcképekkel.

évente legalább 6 kötetes sorozatokban jelennek meg.

bevezetéseit a legjelesebb magyar írók és esztétikusok készítik. Bevezetéseinek szerzői: *Abrányi E., Alexander B., Ambrus Z., Angyal D., Bánóczy J., Balassa J., Beöthy Zolt., Dóczy L. báró, Endrődi S., Ferenczi Z., Haraszti Gy., Hegedűs L., Hóvási S., Ignóty J., Junius (Zilahy K. Béla), Kossuth F., Mikszáth K., Némethy L., Palágyi M., Radó A., Rákosi J., Riedl Frigyes, Szász K., Váczy J., Váradi A.*

művészeti vezetője Hegedűs László festőművész.

illusztráló művészgárdája a magyar festőművészek legjobbjai, közel félezer egész oldalas eredeti illusztrációval gazdagítja a gyűjteményt.

elsősorú külföldi művészek remek illusztrációinak egyedül jogosított reprodukcióit közli.

illusztráló magyar művészei: *Benczur Gy., Bihari Sándor, Csók L., Éder Gy., Feszty A., Garay A., Gergely I., Hári Gy., Hegedűs L., Jászai J., Jendrassik J., Karlovicsky B., Lotz K., Márk L., Mihálik D., Nagy Zs., Neogrády A., Olgyai F., Réthy L., Stein J., Székely B., Szilágyi L., Telegdy L., Tull O., Udvary G., Vágó Pál, Wagner S. és Zichy M.*

első tizennégy kötete már megjelent.

I-II. kötete: Petőfi S. összes költem. Bevezette: *Ferenczi Z., Neogrády A., Telegdy L. és Tull Ö.* képeivel.

III-IV. kötete: Kisfaludy S. összes költeményei. Bevezette: *Junius, Neogrády Antal, Réthy Lajos, Telegdy László és Tull Ödön* képeivel.

V. kötete: Shakspeare Remekai I. *Coriolanus, Othello, Romeo és Julia.* Bevezette: *Alexander B. Gilbert* angol művész képeivel.

VI. kötete: Molière Remekai I. *A fősvény, Dandin Gy.* A könyveskedők. Botsinálta doktor. Bevezette: *Haraszti Gyula.* Kiváló francia művészek és Gergely Imre magyar festőművész képeivel.

VII. kötete: Tóth K. válog. költeményei. Bevezette: *Endrődi S., Neogrády A., Telegdy L. és Tull Ö.* képeivel.

VIII. kötete: Berzsenyi Dániel munkái. Sajtó alá rendezte: *Bánóczy József.* Bevezette: *Váczy János, Gergely Imre, Mihálik D., Szilágyi L., Telegdy L. és Tull Ö.* képeivel.

IX. kötete: Madách I. válog. munkái. Bevezette: *Palágyi Menyhért, Zichy Mihály* illusztrációival.

X. kötete: Kossuth L. válog. munkái. Bevezette és sajtó alá rendezte *Kossuth F.* Rajzokkal és arcképekkel.

XI. kötete: Homeros Iliásza. Fordította és bevezette *Kemenes (Kempf) József.* P.eller világhírű illusztrációival.

XII. kötete: Schiller költeményei. Fordította és bevezette *Dóczy Lajos, Benczur Gyula, Lotz Károly, Wagner Sándor* és számos külföldi festőművész illusztrációival.

XIII. kötete: Tóth Ede munkái. Bevezette: *Garay Ákos* festőművész képeivel.

XIV. kötete: Kisfaludy K. munkái I. Sajtó alá rendezte és bevezette *Bánóczy József, Éder Gyula, Hegedűs László, Neogrády Antal, Stein János, Szilágyi Lajos* és Tull Ö. képeivel.

egyes kötetei külön-külön is kaphatók 6 korona bolti áron, a IX. és X. kötet kivételével.

első tizennégy kötete 3968 oldal (373 iv) és 255 művészi illusztráció. A legolcsóbb és legértékesebb házi könyvtár és házi képtár. Ötven vaskos kötet. Ára diszkótesben 250 kor. Megrendelhető csekély részletfizetésre a **Lampel-Wodianer-féle** és bármely más könyvkereskedésben. Megrendelésnél pontosan kikötendő a klasszikusok első magyar szövegképes kiadása.

Egyedül valódi angol
Thierry A. gyógyszerész BALZSAMA

közegészségileg megvizsgálva és véleményezve.
Az üvegek felszerelése keresk. törvényszéki mintavédelem alatt áll.

E balzsam belsőleg és külsőleg használható. Ez: 1. Utólérhetetlen hatású gyógyszer a tüdőnek, a mellnek, minden köros állapotában, enyhíti a hurutot, megszünteti a köpetet, véget vet a fájdalmas köhögésnek s kigyógyítja a legrégebbi bajokból is. 2. Kitűnő hatása van torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elűzi a váltólázat. 4. Meglepően gyógyítja a máj, a gyomor s a belbetegségeket, különösen a gyomor, szélgyöcsöt. 5. Szeliden mozdítja elő a székélést s a vértisztulást, megisztítja a veséket, megzabadi a buskomorságtól s a hypochondriától, javítja az étvágyat s az emésztést. 6. Nagyszerű szolgálatot tesz fogfájáskor, üres fogaknál és szárothadásokor s általában minden fog- és szájbajoknál, megszünteti a felbűfögést, a szájnak s a gyomornak bűzét. 7. Külsőleg csodálatos gyógyhatással bír a sebekre, u és régi forradásokra, orbáncz, kiütés, varak, megfagyott s megégett tagokra, ruh ellen, megszünteti a felfajást, zugást, szagatást, koszeny, fülgyógyászat stb. Vigyázzunk tehát a zöld védjegyre amely itt fent látható. Hamisításoktól legjobb óvszer egyenesen a gyártó eredeti kartonokban bérmentve az osztrák-magyar monarchia minden postállomásra 12 kicsi vagy 6 dupla üveget 4 koronáért. Bosznia és Herzegovinába 4 kor. 60 fillér Kevesebb nem küldetik. Szétküldés csak az összeg előzetes utalványozása vagy lefizetése mellett.

Miért szenved ön? Holott biztos reményt nyújtanak önnek a legavultabb seb gyógyítására is és csaknem mindig a legfájdalmasabb és veszedelmes műtétet, sőt amputációt is kikerülheti a

Thierry A. gyógyszerész valódi
centifolia-kenőcsét

használja, mely a sebek gyógyításában, valamint a fájdalmak enyhítésében utóérhetetlen. Valódi centifolia-kenőcs alkalmaznak: a beteggyas nők fájós mellére, a tej letolyás szorulásánál, az orbáncznál s mindenféle régi bajnál, tatóngó lábsebeknél, a sósuszónál, dagadt lábaknál sőt a csontszéknél is; továbbá vigott-, szurási-, lő- és zúzott sebeknél; idegen testeknek, mint üveg és faszálka, homok, serét, tövis stb. kihúzására, minden kelés, kinővés, pokolyar és u bűzpud-seknél, sőt még a ráknál; az új- és körömmegregnél, hólyagoknál, sebesült lábaknál, mindenféle égésben, megfagyott tagoknál, a hosszú fekvés által feltört bőrnél, nyakdagagnál, vérkelesseknél és fülgyógyászat stb. — Szétküldés csak az összeg előzetes beküldése ellenében 2 tégely csomagolással, beleértve a postai csomagolás díját 3 kor. 50 fillér. — Számos eredeti bizonyítvány rendelkezésre áll. Mindenki óvakodjék a határnélküli hamisításoktól és jó arra ügyelni, hogy ha a tégelybe be van-e égetve a Thierry Adolf Limite angyalgyógyász Pragrada* védjegye.

E két gyógyszerében fölülmulhatlan szer, sohasem romlik el, ellenben minél régebbi lesz, annál értékesebb és hatékonyabb és sem a meleg, sem pedig a hideg nem árt nekik, így tehát az év bármely szakában küldhető. Majdnem mindig van hatásuk és segítenek, legalább az orvos megérkezéig, természetesen nem szabad hamisítványokat vagy efféle sokszorosán ajánlt hasonló de hatástalan szereket használni, melyekért csak legfeljebb pénzt dobjuk ki, hanem maradjunk csak e mellett a két régi elismert jó, olcsó, megbízható amellet teljesen ártatlan világhíru szernél, melyeknek minden családnál találhatónak kell lenni. A hol a fent ismertetett védjegyekkel valódián kapni nem lehet, tessék egyenesen rendelni és címezni:

Thierry (Adolf) gyógyszerész Limited Órangyal gyógyszerháza. Pragrada Rohitsch Sauerbrunn mellett.

Közp. raktár Budapest: Török J. gyógyszerész. Zágrábban: Mittebach J. gyógyszerész és Bécsben Brady C. gyógyszerésznél,

Gazdasszonyi állást

keres egy jó házból való tisztességes özvegy asszony, a ki jól és izletesen főz és a nagyobb igényeknek is megfelel. — Czim a kiadóhivatalban.

Részletfizetésre

porcellán szervizek, lámpák, kérésre árlap ingyen Ivánkovits Károly Szegeden.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy alulírott intézet földbirtokokra és S.-A.-Ujhelyben lévő házakra 10—50 évig terjedő

Törlesztési kölcsönöket

eszközi.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilágosítással szolgál a

S.-A.-Ujhelyi Népbank mint Takarékpénztár.

Sátoraljaujhely, nyomtatott a Zempléni könyvnyomtató intézetében

Adams Brothers u. Co. London.

JAMAICA-RUM

VICTORIA

FINEST. FULL. MILD — OLD JAMAICA-RUM
IMPORTED BY

ADAMS BROTHERS & CO. — LONDON.

E. C. 20. EASTCHEAP.

Főraktár:

Malártsik György utódánál Sátoraljaujhely.

Jamaicai Rum különlegesség.

A vidéki n. é. közönséget saját érdekében kérem, esotleges szives megkereséseiket pontosan nevemre **STARK MÁTYÁS** címezni.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezességet vállallok.

Vasuton való költöztetésnél a butorkocsi használata díjmentes.

Bérbeadó lakás kerestetik.

„A sátoraljaujhelyi kir. közjegyző” 1903. évi május 1-ére lehetőleg egy házban — hat szobából álló lakást és három szobából álló irodai helyiséget keres.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását, — bérbeadását avagy bérbevetelét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alatt közvetitem

Jóhírnevű vendéglőmben kitűnő asztali bor 34 krtól 40 krig, továbbá valódi hegyaljai szamorodni 1 frt, 20 krtól 1 frt 60 krig kapható.

Weinberger Mano.

S.-A.-Ujhely Korona n.

Gépész kovács

kerestetik 1903. évi január 1-től uradalomban. — Czim a kiadóhivatalban.

Meghívó.

A sátoraljaujhelyi Takarékpénztár

1903. január hó 28-án d. u. fél három órakor

az intézet hivatalos helyiségében

évi rendes közgyűlést

tart, melyre a t. részvényeseket ezennel meghívom.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság- és felügyelő-bizottság 1902. évi jelentése és a zárszámadások beterjesztése.
2. A nyereség felosztása feletti határozathozatal, illetve az osztalék megállapítása.
3. A felmentvény megadása.
4. Az alapszabályok több szakaszának módosítása.
5. Dókus Gyula részvénytársasági elnöknek ezen állásáról való lemondását tárgyazó levele.
6. Esetleges indítványok.

Sátoraljaujhely 1902. december 29-én.

Dókus Gyula,

részvénytársasági elnök.

VÉGE

4 4 0

B 1 3 2